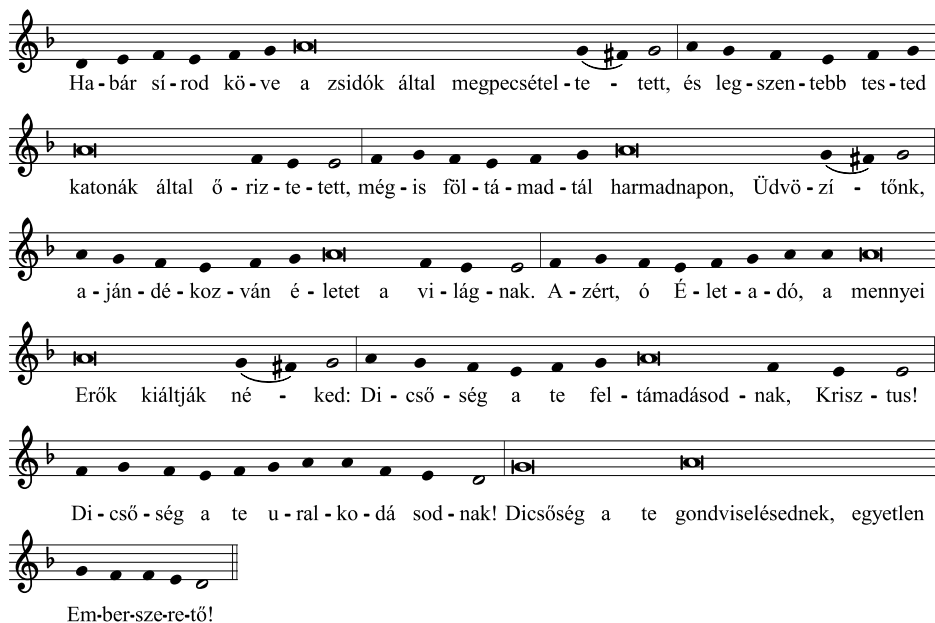

2026.02.01 A tékozló fiúról elnevezett vasárnap, A találkozás előünnepe, 1. hang

Ft. tropár, 1. hang

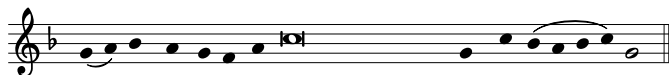
Ha - bár sí - rod kö - ve a zsidók által megpecsétel - te - tett, és leg - szen - tebb tes - ted
katonák által ó - riz - te - tett, még - is föl - tá - mad - tál harmadnapon, Üdvö - zí - tónk,
a - ján - dé - koz - ván é - letet a vi - lág - nak. A - zért, ó É - let - a - dó, a mennyei
Erők kiáltják né - ked: Di - cső - ség a te fel - támadásod - nak, Krisz - tus!
Di - cső - ség a te u - ral - ko - dá - sod - nak! Dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen
Em - ber - sze - re - tő!

Tropár 1. hang, előünnepé

A meny - nye - i an - gya - lok égi kara a föld felé hajol és lát - ja, hogy a temp - lom - ba
ér - ke - zik az, a - ki el - ső - szü - lött minden teremtmény e - lött, sa - kit kis - ded - ként visz
oda férfit nem isme - rő Any - ja, e - zért velünk együtt zengi az előün - ne - pi dics - him - nuszt.

Dicsőség... 3. hang, konták-dallam

Di - cső - ség az A - tyá - nak és Fiú - nak és Szent - lé - lek - nek.

Konták, triód, 3. hang

A - tyá - i di - cső - sé - ged - től esztelenül el tá - voz - tam, az a - dott kin - cse - ket

a rosszakban el - té - ko - zol - tam; a - zért a té - koz - ló fiú szavaival

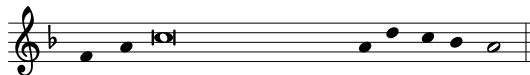

ki - áll - tok fel: ke - gyés A - tyám, vét - kez - tem el - le - ned, mint meg - té - rőt,

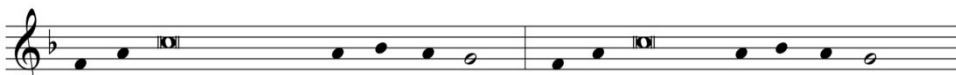
fo - gadj be ma - gad - hoz, és tégy en - gem szol - gá - id e - gyi - ké - vé!

Most és... 6. hang, konták-dallam

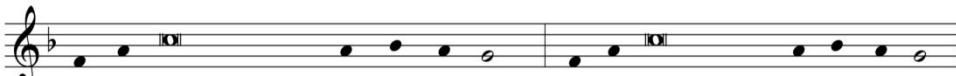

Most és mindenkor és örökkön ö - rök - ké. A - men.

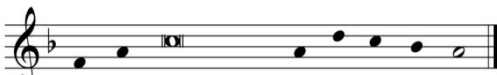
Konták 6. hang, előünnepű

Ki az Atyával együtt látha - tat - lan I - ge most tes - tileg látha - tó - vá vá - lik

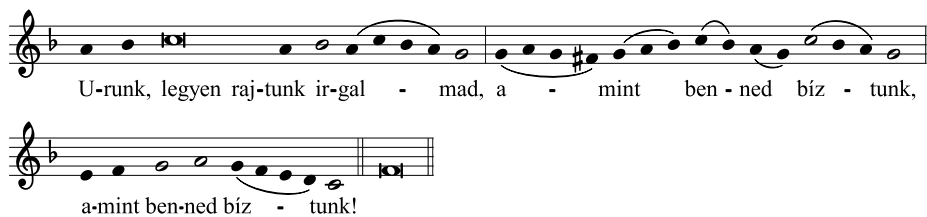

ki - mond - hatatlan módon Szűz - től szü - le - tik és az agg főpap karjai - ra he - lye - zik.

I - mád - juk öt mint i - gaz Is - te - nün - ket!

Ft. prokimen, 1. hang

U-runk, legyen raj-tunk ir-gal - mad, a - mint ben - ned bíz - tunk,
a-mint ben-ned bíz - tunk!

Vers: Örvendjetek, igazak az Úrban, az igazakhoz illik a dicséret! (32. zsoltár)

Ft. alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Isten, aki megtorlást adsz nekem, a népeket aláam vetted, én szabadítóm haragos ellenségeimtől.

Vers: Aki nagy szabadulást adott királyoknak, és irgalmasságot cselekszel fölkeneddel, Dáviddal, és az Ő ivadékával mindörökké. (17. zsoltár)

Valóban méltó, 1. hang, sztifira

Va - lóban méltó dicsérni téged, Is - ten - szü - lő, a boldogságot és szep - lő - te - lent,
és a mi Iste - nünk - nek any - ját, ki a kerubok - nál tisztel - tebb és a szeráfoknál
hasonlíthatatla - nul di - csőbb vagy, ki az Is - tent, az I - gét sé - rü - lés nél - kül szül - ted,
té - ged va - ló - sá - gos Istenszülő, ma - gasz - ta - lunk!

Miatyánk, 1. hang, sztifira

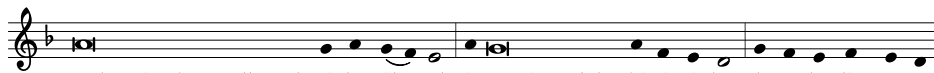
Mi Atyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-teltesék meg a te ne - ved, jöj-jön el a te

or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a föl-dön is.

Min-dennapi kenyérünket add meg ne-künk ma, és bocsásd meg vét-ke-in-ke-t, mi-képpen mi is

megbocsátunk az ellenünk vét-ke-zők - nek és ne vigy minket kí-sér-tés-be, de sza-ba-díts meg a

go - nosz - tól.